

AMENDAMENTE ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA

Transpunerea directivei (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 09.03.2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale.

CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ Legea nr. 135/2010

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
1.	Art. 3 și 4 din Directivă – prezumția de nevinovăție și referirile publice la vinovăție	Art. 4: Presumția de nevinovăție (1) Orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă. (2) După administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului.	La articolul 4, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (3) și (4) cu următorul cuprins: ”(3) În cursul urmăririi penale și al judecării cauzei în procedură de cameră preliminară sunt interzise comunicările publice, declarațiile publice precum și furnizarea de alte informații, direct sau indirect, provenind de la autorități publice sau orice alte persoane fizice sau juridice referitoare la faptele și persoanele ce fac obiectul acestor proceduri. Încălcarea acestei obligații reprezintă infracțiune și se pedepsește, potrivit legii penale. (4) În cursul procesului penal este interzisă prezentarea publică a	<i>APR solicită respingerea acestui amendament, deoarece nu transpune fidel Directiva (UE) 2016/343. Astfel, potrivit prevederilor art. 4 alin. 3 din Directiva (UE) 2016/343 se prevede posibilitatea ca autoritățile să difuzeze informații în mod public privind procedurile penale atunci când acest lucru este strict necesar din motive legate de ancheta penală sau în interes public, cu respectarea principiului prezumție de nevinovăție. (art. 4 alin. 3 - Obligația prevăzută la alineatul (1) de a nu se referi la persoane suspectate sau acuzate ca și cum ar fi vinovate nu împiedică autoritățile publice să difuzeze informații în mod public privind procedurile penale atunci când acest lucru este strict necesar din</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			persoanelor suspectate de săvârșirea unor infracțiuni purtând cătușe sau alte mijloace de imobilizare sau afectate de alte modalități de natură a induce în percepția publică că acestea ar fi vinovate de săvârșirea unor infracțiuni. PSD, ALDE	motive legate de ancheta penală sau în interes public). <i>Din analiza amendamentului propus reiese faptul că autorităților publice le este interzis, în mod absolut, să comunice date sau informații de interes public sau în interesul anchetei (cum ar fi identificarea unui suspect de comiterea unui omor). Mai mult, la punctul 19 din expunerea de motive a Directivei (UE) 2016/343 se prevede obligația statelor ca în procesul legislativ să nu adopte norme care să aducă atingere dreptului intern care protejează libertatea presei și a altor mijloace de comunicare în masă.</i> <i>În ceea ce privește art. 4 alin. 4 Cpp, fără a nega importantul rol al principiului prezumției de nevinovăție, considerăm că textul de lege ar trebui să țină cont și de prevederile pct. 20 din expunerea de motive a Directivei (UE) 2016/343 care prevede unele situații de excepție;...cu excepția situațiilor în care aceste măsuri sunt necesare din motive specifice cauzei, fie legate de securitate, inclusiv împiedicarea persoanelor suspectate sau acuzate</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				<i>de a se răni sau de a-i răni pe alții ori de a distruge bunuri de orice tip, fie legate de împiedicarea persoanelor suspectate sau acuzate de a se sustrage urmăririi sau de a avea contact cu persoane terțe, cum ar fi martorii sau victimele,,.</i> <i>Mai mult, pentru acuratețe juridică plasarea unei regelementări de această natură în Codul de procedură penală este oarecum inoportună, având în vedere faptul că aceste aspecte sunt reglementate în Legea nr. 254/2013.</i> <i>Un ultim aspect care trebuie avut în vedere ține de faptul că în cazul săvârșirii unei infracțiuni de către persoana escortată răspunderea revine lucrătorului care îl însoțea, dar care nu a avut nicio competență în a stabili raportat la situație care sunt mijloacele care se impun în realizarea însoțirii persoanei escortate.</i>
2.	Art. 3 și art. 6 alin. (2). Dreptul la apărare	Art. 83 - Drepturile inculpatului În cursul procesului penal, inculpatul are următoarele drepturi: a) dreptul de a nu da nicio declarație pe parcursul procesului penal, atrăgându-i-se atenția că dacă refuză să dea	La art. 83, după litera b) se introduc două noi litere, literele b¹) și b²), cu următorul cuprins: ”b ¹) dreptul să participe la audierea oricărei persoane de către judecătorul de drepturi și libertăți, să formuleze plângeri, cereri, memorii și obiecțiuni; b ²) poate solicita să fie încunoștințat	<i>APR solicită respingerea acestui amendament deoarece nu transpune fidel Directiva (UE) 2016/343. Astfel, potrivit prevederilor art. 8 alin. 6 din Directiva (UE) 2016/343 se prevede că „dreptul de a fi prezent la proces,, nu este afectat în cazul statelor care prevăd desfășurarea în scris a procedurilor sau a anumitor faze ale acestora, cu condiția respectării dreptului la un proces</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		declarații nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații acestea vor putea fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa; a¹) dreptul de a fi informat cu privire la fapta pentru care este cercetat și încadrarea juridică a acesteia; b) dreptul de a consulta dosarul, în condițiile legii; c) dreptul de a avea un avocat ales, iar dacă nu își desemnează unul, în cazurile de asistență obligatorie, dreptul de a i se desemna un avocat din oficiu; d) dreptul de a propune administrarea de probe în condițiile prevăzute de lege, de a ridica excepții și de a pune concluzii; e) dreptul de a formula orice alte cereri ce țin de soluționarea laturii penale și civile a cauzei; f) dreptul de a beneficia în mod gratuit de un interpret	de data și ora efectuării actului de urmărire penală ori a audierii realizate de judecătorul de drepturi și libertăți. Încunoștințarea se face prin notificare telefonică, fax, e-mail sau prin alte asemenea mijloace, încheindu-se în acest sens un proces-verbal. Absența sa nu împiedică efectuarea actului.” PSD, ALDE	<i>echitabil. Mai mult, modificarea art. 83 Cod procedură penală care dă dreptul suspectului și inculpatului să asiste la audierile martorilor va îngreuna efectuarea urmăririi penale, având în vedere că în numeroase situații martorii vor fi intimidați de prezența autorului infracțiunii, mai ales în situațiile în care se află în relație de subordonare față de acesta, cum se întâmplă în situația infracțiunilor de abuz în serviciu și corupție. În prezent, legea dă dreptul avocatului să asiste la aceste audieri, garanție absolut suficientă pentru a dreptul la apărare al persoanei cercetate. De asemenea, în practica judiciară ar fi situații în care victima infracțiunilor ar putea fi intimidată de prezența autorului infracțiunii.</i> <i>Jurisprudența Curții EDO este constantă în a aprecia că pentru stabilirea modalităților de aplicare ale art. 6 din Convenție trebuie să se țină cont de ansamblul procedurii interne, și nu doar prin raportare la una dintre fazele procesului. În dreptul intern inculpatul are posibilitatea combaterii celorlalte mijloace de probă cu ocazia dezbaterilor în faza de judecată.</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		atunci când nu înțelege, nu se exprimă bine sau nu poate comunica în limba română; g) dreptul de a apela la un mediator, în cazurile permise de lege; g^1) dreptul de a fi informat cu privire la drepturile sale; h) alte drepturi prevăzute de lege.		
3.				
4.		Art. 88: Avocatul (1) Avocatul asistă sau reprezintă, în procesul penal, părțile ori subiecții procesuali principali, în condițiile legii.	Art. 88 alin. (1) va avea următorul cuprins: „(1) Avocatul asistă sau reprezintă, în procesul penal, părțile ori subiecții procesuali principali, în condițiile legii. Avocatul poate asista martorii chemați de organele judiciare. <i>Baroul București</i> <i>Senatori PNL: Alina-Ștefania Gorghiu , Cătălin-Daniela Fenechiu</i>	<i>APR apreciază că participarea unui avocat alături de martor constituie o garanție suficientă, nefiind nevoie ca martorul să aibă posibilitatea de a se consulta cu apărătorul ales, deoarece depozițiile martorului privesc constatările proprii despre fapte sau împrejurări de fapt care constituie mijloace de probă. Mai mult, Codul de procedură penală a instituit în art. 118 reguli clare privind dreptul martorului de a nu se acuza. De asemenea, propunem modificarea articolului art. 118 Cpp prin adăugarea alin. 2 cu următorul conținut: Organul judiciar este obligat să îi aducă la cunoștință martorului dreptul de a nu se incrimina și să-l întrebe pe acesta dacă raportat la obiectul audierii există elemente care ar putea încălca prevederile art. 118 Cpp</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
5.	Art. 3, art. 6 și art. 7 din Directivă (prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare)	Art. 94 ” (1) Avocatul părților și al subiecților procesuali principali are dreptul de a solicita consultarea dosarului pe tot parcursul procesului penal. Acest drept nu poate fi exercitat, nici restrâns în mod abuziv.” ”(7) În vederea pregătirii apărării, avocatul inculpatului are dreptul de a lua cunoștință de întreg materialul dosarului de urmărire penală în procedurile desfășurate în fața judecătorului de drepturi și libertăți privind măsurile privative sau restrictive de drepturi, la care avocatul participă.”	La articolul 94, alin. (1) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins: ”(1) Avocatul părților și al subiecților procesuali principali are dreptul de a solicita consultarea dosarului pe tot parcursul procesului penal. Acest drept nu poate fi restrâns.” ”(7) În vederea pregătirii apărării, avocatul inculpatului are dreptul de a lua cunoștință de întreg materialul dosarului de urmărire penală în procedurile desfășurate în fața judecătorului de drepturi și libertăți privind măsurile privative sau restrictive de drepturi, la care avocatul participă. Judecarea cererilor privind măsurile preventive nu poate începe până la momentul la care avocatului nu i se asigură timpul necesar pregătirii apărării și numai după ce judecătorul se asigură că acesta a avut suficient timp pentru parcurgerea întregului material al dosarului de urmărire penală. Încălcarea acestui drept atrage	<i>APR apreciază că acordarea dreptului de consultare a dosarului, în faza de urmărire penală, în forma actuală reprezintă o transpunere fidelă a dreptului UE și a criteriilor stabilite prin jurisprudența CEDO.</i> <i>Mai mult, legiuitorul intern a prevăzut posibilitatea formulării unei plângeri împotriva actului procurorului prin care acesta restrânge dreptul de consultarea (o procedură specială prin raportare la prevederile art. 336 Cpp) și obligația procurorului ierarhic superior de a se pronunța în cel mult 48 de ore.</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			nulitatea absolută a încheierii de dispunere a măsurii preventive.” PSD, ALDE	
6.		Art. 94: Consultarea dosarului (4) În cursul urmăririi penale, procurorul poate restricționa motivat consultarea dosarului, dacă prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale. După punerea în mișcare a acțiunii penale, restricționarea se poate dispune pentru cel mult 10 zile.	Alineatul (4) al articolului 94 se modifică și va avea următorul cuprins: „(4) În cursul urmăririi penale, procurorul poate restricționa motivat consultarea dosarului, dacă prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale, pentru cel mult 10 zile”. Baroul București Senatori PNL: Alina-Ștefania Gorghiu , Cătălin-Daniela Fenechiu	<i>1. APR apreciază că acordarea dreptului de consultare a dosarului, în faza de urmărire penală, în forma actuală reprezintă o transpunere fidelă a dreptului UE și a criteriilor stabilite prin jurisprudența CEDO.</i> <i>Mai mult, legiuitorul intern a prevăzut posibilitatea formulării unei plângeri împotriva actului procurorului prin care acesta restrânge dreptul de consultarea și obligația procurorului ierarhic superior de a se pronunța în cel mult 48 de ore (o procedură specială prin raportare la prevederile art. 336 Cpp).</i> <i>2. În subsidiar:</i> Alineatul (4) al articolului 94 se modifică și va avea următorul cuprins: (4)În cursul urmăririi penale, după efectuare în continuare a urmăririi penale față de suspect procurorul poate restricționa dreptul de acces la dosarul cauzei, prin ordonanță, pe o perioadă ce nu poate depăși 30 de zile, dacă prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale. Măsura poate fi prelungită dacă temeiurile se mențin sau apar temeiuri noi, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile . După punerea în mișcare a acțiunii penale, restricționarea se poate dispune

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				pentru cel mult 10 zile.
7.	Art. 6 alin. (2) – sarcina probei	Art. 97 - Proba și mijloacele de probă: e) înscrisuri, rapoarte de expertiză sau constatare, procese-verbale, fotografii, mijloace materiale de probă;	La art. 97, lit. e) a alin. (2) se modifică și va avea următorul cuprins: ”e) înscrisuri, rapoarte de expertiză, procese-verbale, fotografii, mijloace materiale de probă;” PSD, ALDE	APR solicită respingerea acestui amendament. Excluderea raportului de constatare ca mijloc de probă ar duce: la imposibilitate folosirii în procesele penale a certificatelor medico-legale solicitate de victimele actelor de violență, la întârzierea majoră a posibilității de verificare a urmelor papilare ridicate de la fața locului, la imposibilitatea de constatare a existenței/neexistenței substanțelor interzise în materialele supuse verificării, la imposibilitatea efectuării expertizelor în cazul în care nu există experți în anumite domenii etc. De asemenea, inițiatorul ignoră faptul că aceste rapoarte de constatare pot fi contestate, dispunându-se expertize în cauză , iar potrivit art. 103 alin. 2 Cpp ,, în luarea deciziei... instanța hotărăște motivat cu trimitere la toate probele evaluate,,. Mai mult, potrivit art. 131 alin. 1 din Constituția României: În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Astfel, constată că rolul Ministerului Public ar fi diminuat, nemaiputând apăra ordinea de drept și drepturile și libertățile cetățenilor, aici fiind incluse și drepturile persoanelor vătămate.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				<i>Textul de lege propus nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343, fiind mai degrabă o măsură care are ca scop împiedicarea constatării săvârșirii unor infracțiuni și limitarea posibilităților strângerii de probe.</i>
8.	Art. 6 alin. (2) – sarcina probei	f) orice alt mijloc de probă care nu este interzis prin lege.	La art. 97, lit. f) a alin. (2) se abrogă. PSD, ALDE	APR solicită respingerea acestui amendament. Mai mult, potrivit art. 131 alin. 1 din Constituția României: În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Astfel, constată că rolul Ministerului Public ar fi diminuat, nemaiputând apăra ordinea de drept și drepturile și libertățile cetățenilor, aici fiind incluse și drepturile persoanelor vătămate. <i>Textul de lege propus nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343, fiind mai degrabă o măsură care are ca scop împiedicarea constatării săvârșirii unor infracțiuni și limitarea posibilităților strângerii de probe.</i>
9.	Art. 3, art. 6 și art. 7 din Directivă (prezumția de nevinovăție, sarcina probei și dreptul la tăcere)	Art. 103 ”(2) În luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate. Condamnarea se dispune doar atunci când instanța are	La articolul 103, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) În luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate. Condamnarea se dispune	APR solicită respingerea modificării art 103 alin (2) și (3) și menținerea formei actuale din Codul de procedură penală. ”Dincolo de orice îndoială rezonabilă” este standard internațional. Nu există nicio justificare obiectivă pentru care s-ar diminua valoarea probatorie, ab initio, a declarațiilor inculpaților din acea cauză, a declarațiilor martorilor care beneficiază de exonerare de răspundere pentru faptele

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.” (3) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați.	doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială”. (3) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați. De asemenea, aceasta nu se poate întemeia pe declarațiile inculpaților din acea cauză, ale martorilor care beneficiază de exonerare de răspundere pentru faptele denunțate sau pe declarațiile celor care beneficiază de dispoziții legale de favoare pentru declarațiile date în fața organelor judiciare, dacă aceste probe nu se coroborează și cu altele, administrate legal în cauză. Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în nicio măsură pe refuzul de a da declarații al inculpatului.	denunțate sau pe declarațiile celor care beneficiază de dispoziții legale de favoare pentru declarațiile date în fața organelor judiciare. Este atributul exclusiv al instanței să analizeze și să aprecieze probele, excepțiile fiind permise doar în cauze excepționale și justificate, cum este cazul investigatorului sau martorilor protejați unde nu se poate asigura contradictorialitate deplină. Paragraful ”Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în nicio măsură pe refuzul de a da declarații al inculpatului.” este un nonsens juridic

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			PSD, ALDE	
10.		Art. 103: Aprecierea probelor (3) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați.	Art. 103 alin. (3) va avea următorul cuprins: <i>„(3) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorilor, ale colaboratorilor, ale denunțătorilor ori ale martorilor protejați sau ale altor persoane care au obținut nepedepsirea sau reducerea pedepsei în schimbul declarațiilor date”.</i> Baroul București Senatori PNL: Alina-Ștefania Gorghiu , Cătălin-Daniela Fenechiu	APR solicită respingerea acestei modificări CEDO nu a sancționat în repetate rânduri practica instanțelor naționale care și-au întemeiat hotărârile judecătorești pe declarații ale persoanelor interesate sau care au furnizat probe în schimbul unor avantaje procesuale având în vedere faptul că CEDO nu analizează probele admisibile sau nu în procedura internă. Ce a sancționat curtea este dispunerea unei condamnări în care proba unică sau determinantă nu a putut fi contestată de inculpat.
11.	Art. 3, art. 6 și art. 7 din Directivă (prezumția de nevinovăție, sarcina probei și dreptul la		După alin. (3) al art. 103 se introduc două noi alineate, alin. (4) și (5), cu următorul cuprins: ”(4) Condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei nu pot fi dispuse pentru alte fapte decât cele pentru	APR solicită respingerea amendamentului deoarece dispoziția este inutilă, nu are niciun impact practic și încarcă legislația fără nicio justificare, instanța în prezent putând să judece doar în limitele sesizării.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	tăcere)		care s-a dispus trimiterea în judecată și nu se poate dispune extinderea procesului penal în faza de judecată pentru alte fapte sau circumstanțe decât cele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată. Schimbarea încadrării juridice poate fi dispusă numai în cazul în care situația de fapt poate primi o altă încadrare juridică decât cea reținută în actul de trimitere în judecată. (5) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei trebuie să cuprindă descrierea elementelor constitutive ale infracțiunii pentru care s-a dispus soluția, probele pe care se întemeiază precum și motivele pentru care probele și argumentele în apărare au fost înlăturate.” PSD, ALDE	
12.	Art. 3 și 6 alin. (2) din Directivă - prezumția de nevinovăție, sarcina probei. Dreptul la	Art. 106 - Reguli speciale privind ascultarea: (1) Dacă, în timpul audierii unei persoane, aceasta prezintă semne vizibile de oboseală excesivă sau simptomele unei	La art. 106, după alin. (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins: ”(1 ¹) Audierea unei persoane nu poate dura mai mult de 6 ore din 24 de ore.”	<i>APR solicită următoarea modificare a amendamentului:</i> <i>”Audierea unei persoane nu poate dura mai mult de 8 ore continuu, cu excepția cazului în care persoana își dă consimțământul cu privire la continuarea</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	apărare	boli care îi afectează capacitatea fizică ori psihică de a participa la ascultare, organul judiciar dispune întreruperea ascultării și, dacă este cazul, ia măsuri pentru ca persoana să fie consultată de un medic.	PSD, ALDE	<i>audierii sau când prelungirea audierii se datorează acțiunilor exercitate, cu re-credință, de persoana audiată sau avocatul acesteia. Organul de urmărire penală sau instanța are obligația de a aduce la cunoștință persoanei atât durata maximă a audierii cât și momentul în care cele 8 ore au expirat</i>
13.	Art. 3 și 6 alin. (2) din Directivă - prezumția de nevinovăție, sarcina probei. Dreptul la apărare	Art. 110 - Consemnarea declarațiilor ”(1) Declarațiile suspectului sau inculpatului se consemnează în scris. În declarație se consemnează întrebările adresate pe parcursul ascultării, menționându-se cine le-a formulat, și se menționează de fiecare dată ora începerii și ora încheierii ascultării.”	La art. 110, alin. (1) se modifică și va avea următorul cuprins: ”(1) Declarațiile suspectului sau inculpatului se consemnează în scris. În declarație se consemnează întrebările adresate pe parcursul ascultării, menționându-se cine le-a formulat, și se menționează de fiecare dată ora începerii și ora încheierii ascultării. Întrebările respinse se consemnează în cuprinsul declarației, împreună cu motivele respingerii.” PSD, ALDE	<i>APR propune după alin. (1) introducerea unui nou alin. (1/1) care va avea următorul conținut:</i> <i>”În faza de urmărire penală, atunci când audierea este înregistrată audio sau audio-video, după finalizarea audierii conținutul acesteia se redă în formă scrisă, procesul verbal de redare fiind atașat la dosarul cauzei împreună cu suportul optic pe care a fost fixată înregistrarea, nefiind necesară consemnarea simultană, în scris, a declarației. Procesul verbal de redare va fi semnat de persoana care efectuează redarea și certificat pentru autenticitate de procuror. Persoanei audiate i se eliberează, la cerere, o copie a procesului verbal de redare”</i>
14.	Art. 6 alin. (2) din directivă Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil	Art. 139 ”(3) Înregistrările prevăzute în prezentul capitol, efectuate de părți sau de alte persoane,	La articolul 139, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins: „(3) Înregistrările prevăzute în prezentul capitol, efectuate de părți,	<i>APR solicită respingerea amendamentului deoarece practica judiciară conține numeroase exemple în care unica probă directă a fost reprezentată de imaginile video.</i> <i>Mai mult, potrivit art. 131 alin. 1 din Constituția României: În activitatea</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții. Orice alte înregistrări pot constitui mijloace de probă dacă nu sunt interzise de lege.”	constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții”. PSD, ALDE	<i>judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Astfel, constată că rolul Ministerului Public ar fi diminuat, nemaiputând apăra ordinea de drept și drepturile și libertățile cetățenilor, aici fiind incluse și drepturile persoanelor vătămate.</i> Textul de lege propus nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343.
15.	Art. 6 alin. (2) din directivă Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil	Art. 143 Consemnarea activităților de supraveghere tehnică	La articolul 143, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹) cu următorul cuprins: „(4 ¹) Convorbirile, comunicările sau conversațiile interceptate și înregistrate, care nu privesc fapta ce formează obiectul cercetării, care nu au legătură cu infracțiunea sau persoanele care fac obiectul cercetării ori care nu contribuie la identificarea ori localizarea persoanelor nu pot fi folosite sau atașate la dosarul de urmărire penală. Acestea se arhivează la sediul parchetului, în locuri speciale, în plic sigilat, cu asigurarea confidențialității și pot fi	<i>APR solicită respingerea amendamentului deoarece această reglementare ar duce la limitarea activității organelor de urmărire penală în a descoperi săvârșirea unor noi infracțiuni și probarea acestora. Organele de urmărire penală ar deveni, în mod indirect, selective în cercetarea și probarea unor infracțiuni. Astfel, dacă o infracțiune este constată de un organ de urmărire penală prin alte mijloace decât cele reglementate în art. 138 Cpp aceasta va putea fi cercetată, spre deosebire de infracțiunile descoperite prin metode speciale de supraveghere sau cercetare. De asemenea, organele de urmărire penală ar putea deveni subiecți ai unor infracțiuni tocmai pentru că nu au constat acele infracțiuni. Mai mult, potrivit art. 131 alin. 1 din Constituția României: În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			puse la dispoziția celui vizat, la solicitarea acestuia. La soluționarea definitivă a cauzei, acestea vor fi șterse sau, după caz, distruse de către procuror, încheindu-se în acest sens un proces-verbal. Convorbirile, comunicările sau conversațiile interceptate și înregistrate, pot fi folosite numai pentru probarea faptei ce formează obiectul cercetării ori contribuie la identificarea ori localizarea persoanelor pentru care s-a solicitat autorizarea de la judecătorul de drepturi și libertăți, restul consemnărilor rezultate din mandatul de supraveghere tehnică urmând a fi distruse în termen de 30 de zile de la obținerea acestora. PSD, ALDE	<i>libertățile cetățenilor. Astfel, constată că rolul Ministerului Public ar fi diminuat, nemaiputând apăra ordinea de drept și drepturile și libertățile cetățenilor, aici fiind incluse și drepturile persoanelor vătămate. Care ar fi situația dacă în cursul cercetării unor fapte de corupție din interceptări reies date că se pregătește săvârșirea unei infracțiuni de omor?</i> <i>De asemenea, considerăm că aprecierile „privind scopul organelor de urmărire penală de a provoca ori de a preconstitui probe cu rea credință,, intră în competența judecătorului de cameră preliminară. O asemenea reglementare ar reduce semnificativ rolul judecătorului de cameră preliminară.</i> Textul de lege propus nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343, fiind mai degrabă o măsură care are ca scop împiedicarea constatării săvârșirii unor infracțiuni și limitarea posibilităților strângerii de probe.
16.	Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un	Art. 146¹ - Obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane ”(5) În cazurile în care există urgență, iar obținerea mandatului în condițiile alin.	La art. 146¹ alin. (5) se abrogă. PSD, ALDE	<i>APR solicită menținerea acestui text de lege. 1. Prezentul text de lege asigură posibilitatea ca în cazuri urgente procurorul să poată obține datele privind tranzacțiile financiare efectuate sau care urmează a fi efectuate. 2. Având în vedere faptul că textul de lege face trimitere la prevederile art. 141 Cpp, considerăm că</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	proces echitabil	(1) sau (2) ar conduce la o întârziere substanțială a cercetărilor, la pierderea, alterarea sau distrugerea probelor ori ar pune în pericol siguranța victimei sau a altor persoane și sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1) sau, după caz, alin. (2), procurorul poate dispune obținerea datelor privind tranzacțiile financiare efectuate sau care urmează a fi efectuate. Dispozițiile art. 141 se aplică în mod corespunzător		<i>persoanele vizate au suficiente garanții, deoarece ordonanța procurorului va fi supusă controlului judecătorului de drepturi și libertăți, contrar celor susținute în mod tendențios de către inițiator.</i> Mai mult, potrivit art. 131 alin. 1 din Constituția României: În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Astfel, constată că rolul Ministerului Public ar fi diminuat, nemaiputând apăra ordinea de drept și drepturile și libertățile cetățenilor, aici fiind incluse și drepturile persoanelor vătămate. Abrogarea textului de lege nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343, fiind mai degrabă o măsură care are ca scop limitarea posibilităților de strângere de probe. Textul de lege se circumscrie jurisprudenței CEDO.
17.	Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil	Art. 153 Obținerea de date privind situația financiară a unei persoane ”(1) Procurorul poate solicita unei instituții de credit sau oricărei alte instituții care deține date privind situația	La articolul 153, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: „(1) Procurorul poate solicita, cu încuviințarea prealabilă a judecătorului de drepturi și libertăți , unei instituții de credit sau oricărei alte instituții care deține date privind situația financiară a	APR solicită respingerea amendamentului deoarece din interpretarea coroborată a acestui text de lege cu prevederile art. 146 ¹ Cpp reiese faptul că procurorul poate solicita doar date privind situația financiară a unei persoane, comunicarea datelor privind existența și conținutul conturilor și a altor situații financiare, nefiind solicitate date privind tranzacțiile financiare, care se pot obține doar cu mandat de la judecătorul de drepturi și libertăți (doar obținerea

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		financiară a unei persoane comunicarea datelor privind existența și conținutul conturilor unei persoane, în cazul în care există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și există temeiuri pentru a se crede că datele solicitate constituie probe.”	unei persoane comunicarea datelor privind existența și conținutul conturilor și a altor situații financiare în cazul în care există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și există temeiuri pentru a se crede că datele solicitate constituie probe. PSD, ALDE	<i>datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane reprezintă o măsură intruzivă).</i> Textul de lege propus nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343, fiind mai degrabă o măsură care are ca scop limitarea posibilităților străngerii de probe. <i>Mai mult, sunt instituții publice care au acces direct la aceste informații.</i>
18.	Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil	Art. 159 - Efectuarea percheziției domiciliare ”(8) Persoanelor prevăzute la alin. (5) și (6) li se solicită, înainte de începerea percheziției, predarea de bunăvoie a persoanelor sau a obiectelor căutate. Percheziția nu se mai efectuează dacă persoanele sau obiectele indicate în mandat sunt predate.”	La art. 159, după alin. (8) se introduce un nou alineat, alin. (8¹), cu următorul cuprins: ”(8 ¹) Neindicarea în mandat a obiectelor sau a persoanelor căutate împiedică efectuarea percheziției de către organul judiciar și duce la nulitatea actelor procedurale întocmite în baza acestuia. Refuzul persoanei percheziționate de a preda persoanele sau obiectele căutate, precis identificate, se menționează în procesul verbal de percheziție. Lipsa mențiunii privind refuzul persoanei percheziționate de a preda obiectele căutate se menționează în procesul verbal de percheziție.	<i>APR solicită respingerea amendamentului deoarece reglementarea acestei condiții va face imposibilă obținerea unor probe în procesul penal. Organul judiciar nu va putea indica precis bunurile și cantitățile care vor putea fi găsite la percheziție. În foarte multe dintre situații organul judiciar are date privind activitatea infracțională, neavând date privind particularitățile bunurilor sustrate. Cum ar putea organul judiciar să indice precis cantitățile de bunuri care vor fi găsite la percheziții, acesta cunoscând cel mult natura acestora.</i> <i>De asemenea, această prevedere intră în contradicție flagrantă cu prevederile art. 157 alin. 1 Cpp care vorbește de existența unei suspiciuni rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de către o persoană ori la deținerea unor obiecte sau înscrisuri...și se presupune că</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			Lipsa acestei mențiuni în procesul verbal de percheziție, continuarea percheziției chiar dacă bunurile indicate în mandat au fost predate sau persoanele indicate în mandat s-au predat se sancționează cu nulitatea absolută a procesului verbal. Probele obținute în baza unui proces verbal nul nu pot fi folosite în cadrul procesului penal.” PSD, ALDE	<i>percheziția poate conduce la ... Art 157 alin. 1 fiind în conformitate cu standardele CEDO.</i> <i>În același timp, considerăm că aprecierile „privind scopul organelor de urmărire penală de a provoca ori de a preconstitui probe cu rea credință,, intră în competența judecătorului de cameră preliminară. O asemenea reglementare ar reduce semnificativ rolul judecătorului de cameră preliminară.</i> <i>Mai mult, potrivit art. 131 alin. 1 din Constituția României: În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Astfel, constată că rolul Ministerului Public ar fi diminuat, nemaiputând apăra ordinea de drept și drepturile și libertățile cetățenilor, aici fiind incluse și drepturile persoanelor vătămate.</i> <i>Textul de lege nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343, fiind mai degrabă o măsură care are ca scop limitarea posibilităților strângerii de probe.</i>
19.	Art. 3 Directivă Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil	Art. 162 Măsurile privind obiectele ori înscrisurile ridicate ”(4) Obiectele care nu au legătură cu cauza se restituie persoanei căreia îi aparțin, cu	La articolul 162, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins: „(4) Obiectele care nu au legătura cu cauza se restituie persoanei căreia îi aparțin, în termen de 30 de	<i>APR solicită respingerea amendamentului deoarece în cauzele complexe organelor judiciare le va fi imposibil ca într-un termen foarte scurt să stabilească care sunt bunurile ridicate ce nu au legătură cu cauza. De multe ori bunurile ridicate fac obiectul unor expertize care durează</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		excepția celor care sunt supuse confiscării, în condițiile legii.”	zile de la data ridicării, cu excepția celor care sunt supuse confiscării, în condițiile legii. Nerestituirea obiectelor ridicate poate constitui infracțiune și se sancționează, potrivit legii.” PSD, ALDE	<i>în timp, din motive obiective. De asemenea, introducerea unei infracțiuni în legătură cu această obligație a organelor de urmărire penală reprezintă în mod clar un mijloc de intimidare a acestora, care vor restitui documentele contabile incriminatoare înaintea efectuării unei expertize, tocmai pentru a nu răspunde penal. Care va fi conduita, pe care trebuie să o adopte un organ de urmărire penală atunci când pentru o percheziție solicitată într-un dosar în care se fac cercetări pentru infracțiunea de furt calificat găsește cuțitul folosit la o infracțiune de omor? Potrivit acestui amendament organul de urmărire penală va răspunde penal pentru că nu a restituit cuțitul, pe care infractorul îl poate folosi la un alt omor, deoarece pentru cel inițial nu va mai răspunde, neputând fi folosită proba.</i> Textul de lege nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343, fiind mai degrabă o măsură care are ca scop limitarea posibilităților strângerii de probe.
20.	Art. 3 Directivă Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil		După alin. (5) al art. 162 se adaugă un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins: ”(6) Prin obiecte care nu au legătură cu cauza, potrivit alin. (4) se înțelege orice obiect, suport	APR solicită respingerea amendamentului deoarece acesta are legătură cu amendamentul anterior.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			electronic de date, sau înscris care nu servește ca mijloc de probă pentru dovedirea infracțiunii pentru care a fost autorizată percheziția.” PSD, ALDE	
21.	Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei	Art. 164 - Dispoziții speciale privind perchezițiile efectuate la o autoritate publică, instituție publică sau la alte persoane juridice de drept public	La art. 164 se adaugă un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins: ”(2) Dispozițiile art. 157 – 163 se aplică în mod corespunzător.” PSD, ALDE	<i>APR solicită respingerea amendamentului deoarece în conținutul actualului text de lege există dispoziția potrivit căreia „prevederile prezentei secțiuni,, sunt aplicabile.</i>
22.	Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil, Decizia CCR 244/2017	Art. 168 Percheziția informatică (15)Datele informatice identificate cu caracter secret se păstrează în condițiile legii.	La articolul 168, după alineatul (15) se introduce un nou alineat, alineatul (15¹) cu următorul cuprins: „(15¹) Datele obținute dintr-un sistem informatic sau dintr-un sistem de stocare a datelor informatice care nu au legătură cu infracțiunea pentru care se efectuează urmărirea penală și pentru care a fost autorizată percheziția în acea cauză se șterg definitiv din copiile efectuate în	<i>APR solicită respingerea amendamentului deoarece reglementarea acestei condiții va face imposibilă obținerea unor probe în procesul penal..</i> <i>Organele de urmărire penală ar deveni, în mod indirect, selective în cercetarea și probarea unor infracțiuni. Astfel, dacă o infracțiune este constatată de un organ de urmărire penală prin alte mijloace decât cele reglementate în art. 188 Cpp aceasta va putea fi cercetată, spre deosebire de infracțiunile descoperite cu ocazia unei percheziții informatice (dacă la o percheziție informatică într-un dosar de corupție organele de urmărire penală vor găsi materiale privind infracțiunea de pornografie infantilă, care va fi condusa</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			baza alin. (9) și nu pot fi folosite în alte cauze penale și pentru dovedirea altor fapte.” PSD, ALDE	acestora cu privire la cele constatate?). <i>De asemenea, organele de urmărire penală ar putea deveni subiecți ai unor infracțiuni tocmai pentru că nu au constat acele infracțiuni.</i> <i>Mai mult, potrivit art. 131 alin. 1 din Constituția României: În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Astfel, constată că rolul Ministerului Public ar fi diminuat, nemaiputând apăra ordinea de drept și drepturile și libertățile cetățenilor, aici fiind incluse și drepturile persoanelor vătămate. Care ar fi situația dacă în cursul cercetării unor fapte de corupție din interceptări reies date că se pregătește săvârșirea unei infracțiuni de omor?</i> <i>De asemenea, considerăm că aprecierile „privind scopul organelor de urmărire penală de a provoca ori de a preconstitui probe cu rea credință,, intră în competența judecătorului de cameră preliminară. O asemenea reglementare ar reduce semnificativ rolul judecătorului de cameră preliminară.</i> Textul de lege propus nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343, fiind mai degrabă o măsură care are ca scop împiedicarea constatării săvârșirii unor infracțiuni și limitarea posibilităților străngerii de probe.
23.	Art. 3 directivă		După art. 171 se introduce un nou	APR solicită respingerea amendamentului

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	– prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil		articol, art. 171¹, cu următorul cuprins: ”171¹ – (1) Obiectele, înscrisurile sau datele informatice predate sau ridicate silit potrivit art. 170 și 171 pot fi folosite ca probe numai pentru dovedirea infracțiunilor ce fac obiectul dosarului în care au fost solicitate. (2) Obiectele, înscrisurile sau datele informatice care nu au fost utilizate în scopul prevăzut la alin. (1) se restituie proprietarului sau se distrug, după caz, în termen de 30 de zile de la data la care se constată că nu sunt utile pentru dovedirea faptei aflată în curs de cercetare penală pentru care au fost predate ori ridicate silit.” PSD, ALDE	deoarece organele judiciare ar putea ajunge în situația de a răspunde penal dacă ar constata faptic existența unor infracțiuni și nu ar dispune extinderea urmăririi penale. Mai mult, prin această dispoziție s-ar institui un caz special care înlătură răspunderea penală. De asemenea, potrivit art. 131 alin. 1 din Constituția României: În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Astfel, constată că rolul Ministerului Public ar fi diminuat, nemaiputând apăra ordinea de drept și drepturile și libertățile cetățenilor, aici fiind incluse și drepturile persoanelor vătămate. Textul de lege nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343, fiind mai degrabă o măsură care are ca scop limitarea posibilităților strângerii de probe.
24.	Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un	Art. 172 - Expertiza (12) După finalizarea raportului de constatare, când organul judiciar apreciază că este necesară opinia unui expert sau când concluziile raportului de constatare sunt	La articolul 172, alineatul 12 se modifică și va avea următorul cuprins: ”(12) După finalizarea raportului de constatare, când organul judiciar apreciază că este necesară opinia unui expert sau când concluziile	APR solicită respingerea amendamentului. Mai mult, din analiza propunerii de modificare a art. 181¹ Cpp (La articolul 181¹, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins: „(3) Dispozițiile art. 173 alin. (4), art. 177 și art. 178 alin. (2) se aplică

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	proces echitabil la Dreptul la apărare	contestate, se poate dispune efectuarea unei expertize.	raportului de constatare sunt contestate, efectuarea unei expertize este obligatorie. Neefectuarea expertizei, în caz de contestare a raportului de constatare, atrage eliminarea acestuia din cauză.”	<i>în mod corespunzător”).) constatăm că raportul de constatare trebuie să fie realizat cu respectarea procedurii prevăzute pentru expertiză. Astfel, părțile vor avea garantate toate drepturile ca în cazul efectuării unei expertize.</i> Textul de lege nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343.
			PSD, ALDE	
25.	Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 – dreptul la un proces echitabil	Art. 218 Arestul la domiciliu Condițiile generale de luare a măsurii arestului la domiciliu (1) Arestul la domiciliu se dispune de către judecătorul de drepturi și libertăți, de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanța de judecată, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 223 și luarea acestei măsuri este necesară și suficientă pentru realizarea unuia dintre scopurile prevăzute la art. 202 alin. (1).	La articolul 218, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins: ”(1 ¹) Măsura arestului la domiciliu a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani ori mai mare și, cumulativ, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constata ca privarea sa de libertate este absolut necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol concret pentru ordinea	<i>Apr solicita respingerea amendamentului, Deoarece între privarea de libertate și restrângerea libertății de mișcare nu există decât o diferență de intensitate, nu de natură sau de esență. Astfel, folosind un criteriu de ordin cantitativ, atunci când libertatea de mișcare suferă atingeri atât de serioase încât este golită de substanță În acest sens a decis Curtea în afacerea Guzzardi c. Italia¹ considerând că impunerea unei reședințe obligatorii a reclamantului timp de 16 luni pe o insulă pustie, având posibilitatea de mișcare pe un perimetru de 2,5 km¹, constituie o privare de libertate în sensul art. 5 din Convenție. Un element important ce constituie o garanție contra arbitrariului este „calitatea” normelor juridice, sau altfel spus, necesitatea ca legea națională care autorizează privarea de libertate să fie accesibilă și previzibilă, actualele reglementari permitand expressis verbis verificarea jurisprudentei CEDO la luarea măsurilor de prevenire.</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			publica.” PSD, ALDE	<i>Pentru aceste considerente, nu sunt aplicabile art 6 CEDO la luarea unei masuri de arest la domiciliu, garantiile ce trebuie respectate la luarea acestei masuri fiind prevazute de art 5 CEDO., care consacra dreptul la libertate si siguranta.</i>
26.	Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 – dreptul la un proces echitabil	Art. 223 Condițiile și cazurile de aplicare a măsurii arestării preventive ”(2) Măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune intenționată contra vieții, o infracțiune prin care s-a cauzat vătămarea corporală sau moartea unei persoane, o infracțiune contra securității naționale prevăzută de Codul penal și alte legi speciale, o infracțiune de trafic de droguri, de efectuare de operațiuni ilegale cu precursori sau cu alte produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, o	La articolul 223, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune intenționată contra vieții, o infracțiune prin care s-a cauzat vătămarea corporala sau moartea unei persoane, o infracțiune contra securității naționale prevăzută de Codul penal si alte legi speciale, o infracțiune de trafic de stupefiante, trafic de arme, trafic de persoane, de terorism și care vizează acte de terorism, falsificare de monede ori alte valori, șantaj, viol, lipsire de libertate, ultraj, ultraj judiciar sau o altă infracțiune comisă cu violență	<i>Apr solicită modificarea amendamentului. Anumite infracțiuni, prin gravitatea lor particulară și prin reacția publicului la săvârșirea lor pot să provoace o tulburare socială de natură a justifica măsura arestării preventive. Acest pericol trebuie dedus din diferite circumstanțe ale speței – gravitatea și natura infracțiunii, circumstanțele săvârșirii, eventuala publicitate, reacția victimelor, intervalul de timp scurs, etc</i> <i>Completare: Nu sunt aplicabile disp art 6 CEDO la analiza conformitatii luarii unei masuri preventive cu garantiile CEDO.</i> <i>In ceea ce privește examinarea chestiunilor privind regularitatea arestării și cele referitoare la existența motivelor plauzibile de a bănuși că persoana arestată a comis o infracțiune, adică dacă arestarea se încadrează în excepțiile enumerate în articolul 5 § 1 c); magistratul trebuie să aibă puterea de a ordona eliberarea.</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		infrațiune privind nerespectarea regimului armelor, munițiilor, materialelor nucleare și al materiilor explozive, trafic și exploatarea persoanelor vulnerabile, acte de terorism, spălare a banilor, falsificare de monede, timbre sau de alte valori, șantaj, viol, lipsire de libertate în mod ilegal, evaziune fiscală, ultraj, ultraj judiciar, o infrațiune de corupție, o infrațiune săvârșită prin sisteme informatice sau mijloace de comunicare electronică sau o altă infrațiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani ori mai mare și, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constată	și, cumulativ, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constata ca privarea sa de libertate este absolut necesara pentru înlăturarea unei stări de pericol concret pentru ordinea publica”. PSD, ALDE	

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		că privarea sa de libertate este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică		
27.	Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil	Art. 226 - Admiterea propunerii de arestare preventivă în cursul urmăririi penale	41. La articolul 226, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins: (1¹) Judecătorul care a dispus măsura arestului preventiv trebuie să motiveze măsura luată, justificând în concret inclusiv modalitatea prin care se înlătură starea de pericol concret adusă ordinii publice.” PSD, ALDE	<i>APR solicită respingerea amendamentului.</i> Textul de lege nu are nicio legătură cu <i>Nu sunt incidente art 6 CEDO, ci conformitatea cu prescripțiile CEDO se analizează pe art 5 care consacră dreptul la libertate și siguranță</i> <i>În plus, reglementarea este superluă, deoarece de lege lata toți judecătorii motivează în concret starea de pericol adusă ordinii publice, având în vedere exigențele CEDO în materie.</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
28.	Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil	Art. 242 Revocarea măsurilor preventive și înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă măsură preventivă ”(3) Măsura preventivă se înlocuiește, din oficiu sau la cerere, cu o măsură preventivă mai grea, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru luarea acesteia și, în urma evaluării împrejurărilor concrete ale cauzei și a conduitei procesuale a inculpatului, se apreciază că măsura preventivă mai grea este necesară pentru realizarea scopului prevăzut la art. 202 alin. (1). ”	La articolul 242, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins: „(3) Măsura preventivă se înlocuiește, din oficiu sau la cerere, cu o măsură preventivă mai grea, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru luarea acesteia, s-au schimbat temeiurile care au determinat luarea măsurii și, în urma evaluării împrejurărilor concrete ale cauzei și a conduitei procesuale a inculpatului, se apreciază că măsura preventivă mai grea este absolut necesară pentru realizarea scopului prevăzut la art. 202 alin. (1).” PSD, ALDE	<i>Apr solicita respingerea, nu sunt incidente art 6 CEDO, ci conformitatea cu prescripțiile CEDO se analizează pe art 5 care consacră dreptul la libertate și siguranță. Atunci când ar putea exista circumstanțe care să justifice detenția unei persoane, dar nu sunt menționate în deciziile instanțelor interne, nu este de competența Curții să stabilească și să se substituie autorităților naționale care au decis privarea de libertate a reclamantului (ibidem, pct. 66; Giorgi Nikolaishvili împotriva Georgiei, pct. 77). Un control public asupra administrării justiției poate fi exercitat numai prin pronunțarea unei decizii motivate (Tase împotriva României, pct. 41).</i>
29.	Art 1 protocol 1 CEDO – dreptul de proprietate Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție	Art. 250 Contestarea măsurilor asigurătorii	La articolul 250, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alin. (10), cu următorul cuprins: ”(10) Suspectul, inculpatul sau orice alta persoana interesată poate formula o nouă contestație ori de câte ori intervin împrejurări noi referitoare la măsura asiguratorie dispusă.”	<i>APR solicită respingerea amendamentului.</i> Textul de lege nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343, fiind mai degrabă o măsură care are ca scop limitarea posibilităților de strângere de probe.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			PSD, ALDE	
30.	Art 1 protocol 1 CEDO – dreptul de proprietate Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție	Art. 250¹ Contestarea măsurilor asigurătorii dispuse în cursul judecății	La articolul 250¹, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins: „(4) Inculpatul, procurorul sau orice alta persoana interesată poate formula o nouă contestație atunci când au intervenit împrejurări noi referitoare la măsura asiguratorie dispusă.” PSD, ALDE	<i>APR solicită respingerea amendamentului.</i> <i>Textul de lege nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343, fiind mai degrabă o măsură care are ca scop limitarea posibilităților de strângere de probe.</i> <i>Dimpotrivă, În acest context, precizăm că procedura de instituire a sechestrului nu constituie o judecată asupra unei acuzații în materie penală, în sensul art. 6 CEDO¹.</i> <i>Curtea a notat că, în cadrul unei anchete penale, sechestrul asigurător vizează în principal garantarea executării unei eventuale creanțe ce vor fi recunoscute în favoarea unor terți lezați prin infracțiunea ce face obiectul judecății ori pentru a se garanta executarea unei eventuale sancțiuni constând în confiscarea unor bunuri. Totuși, Curtea a constatat că atât stabilirea unor drepturi de creanțe ale unor terți, cât și confiscarea sunt măsuri ce urmează a fi luate în cadrul unor proceduri separate, ulterioare, astfel încât procedura de instituire a sechestrului nu constituie o judecată asupra unei acuzații în materie penală, în sensul art. 6. De altfel</i>

¹CEDO, secția V, decizia Dogmoch versus Germania, 8 septembrie 2006, 26315/03

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				<i>standardele CEDO permit și confiscarea bunurilor unor terți neparticipanți în proces (a se vedea, în acest sens, CEDO Salabiaku contra Frantei si Pham Hoang contra Frantei, Silikiene contra Lituaniei), CEDO neconstatând nici încălcarea art. 6 si nici a art. 1 Protocolul 1 și statuând următoarele principii: instanțele pot acorda valoarea probatorie unei prezumții de fapt, care în cazul îmbogățirii ilicite, este faptul că diferența dintre patrimoniul real si veniturile legale provine din săvârșirea altor infracțiuni, generatoare de profit, cu toate că această prezumție nu trebuie să opereze automat; inversarea sarcinii probei nu semnifică în aceste cazuri eludarea prezumției de nevinovăție. Este impropriu a se vorbi în această materie despre inversarea sarcinii probei, sintagma potrivită fiind aceea de partajare a sarcinii probei, aspect reliefat de CEDO în Salabiaku, fiind cu totul inadecvat a se considera că o prezumție relativă - cum este cea conținută și în textul nostru constituțional în dispozițiile art.44 alin 8 să confere onestitate ireproșabilă cuiva.</i> <i>Sistemul nostru de drept este dotat cu garanțiile la care face referire CEDO în cauza Silickiene: este nepotrivit a se concluziona, pe cale de consecință, că încalcă dispozițiile constituționale judecătorul care oferă posibilitatea persoanei asupra patrimoniului căruia s-</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				<i>a dispus măsura sechestrului asigurător să-și formuleze apărările pe care le consideră necesare încalcă art.44 alin 8 din Constituție; la fel de nepotrivita este aserțiunea potrivit căreia produsul infracțiunii poate fi sechestrat în vederea confiscării doar în cadrul unei investigații de spălare a banilor, de vreme ce dispunerea măsurii de indisponibilizare a sechestrului este obligatorie ori de câte ori legea dispune, inclusiv în vederea confiscării speciale: firește, în absența vreunei dispoziții de extindere a procesului penal cu privire la faptele tertului în patrimoniul căruia s-ar afla produsul infracțiunii, instanța nu l-ar putea condamna pe acesta pentru infracțiunea de spălare a banilor. Având în vedere disp. art.111 alin 3 din vechiul Cod penal, respectiv cele cuprinse în art. 107 alin 3 din Codul penal în vigoare, în măsura în care se va cântări, conform standardului de dovada impus de balanța probabilităților, reaua-credință a acestuia, produsul infracțiunii va putea fi supus confiscării speciale, în mâinile oricui s-ar găsi.</i> <i>De altfel, și Curtea Constituțională a României a statuat constituționalitatea reglementării măsurilor asigurătorii din vechea legislație penală menită să dea eficiență dreptului la un proces echitabil(Curtea Constituțională, Decizia nr. 133 din 1 februarie 2011, publ. în M.Of nr.188 din</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				17 martie 2011) Având în vedere că bunurile reprezentând produsul infracțiunii pot fi mutate în câteva minute sau uneori chiar printr-un simplu click pe mouse, investigatorii trebuie să fie extrem de sensibili la factorul timp. Orice întârziere în executarea unui ordin de sechestru după ce a fost luată măsura arestării preventive sau după ce suspectului i s-a dezvăluit natura acuzației poate fi fatală pentru procesul de recuperare a prejudiciului infracțiunii. Astfel, deși unele jurisdicții permit instituirea măsurilor asigurătorii în fazele incipiente ale procesului penal, în alte state este necesară aducerea la cunoștință a acuzațiilor înainte de instituirea măsurilor provizorii, fapt ce ar putea permite înstrăinarea bunurilor și rămânerea fără obiect a sechestrului². Având în vedere acest impediment, jurisdicțiile n-ar trebui să condiționeze executarea unui ordin de indisponibilizare de inițierea unor proceduri penale³. De altfel, Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției permite statelor să extindă cooperarea înainte de începerea procesului penal în cadrul unor proceduri civile și administrative legate de recuperarea produsului infracțiunilor legate de corupție. De asemenea,

² Kevin M. Stephenson, Larissa Gray, Ric Power, Jean-Pierre, Brun Gabriele Dunker, Melissa Panjer, *Barriers to Asset Recovery: An Analysis of the Key Barriers and Recommendations for Action*, Washington, 2011, p.54, consultată pe site-ul www.star.worldbank.org

³ Kevin M. Stephenson, Larissa Gray, Ric Power, Jean-Pierre, Brun Gabriele Dunker, Melissa Panjer, *Barriers to Asset Recovery: An Analysis of the Key Barriers and Recommendations for Action*, Washington, 2011, p.54, consultată pe site-ul www.star.worldbank.org

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				Protocolul Adițional la Convenția Europeană privind asistența reciprocă în materie penală, adoptat în 2001, extinde scopul aplicării Convenției pentru a acoperi procedurile administrative ce pot da naștere unor proceduri în fața curților având jurisdicție în principal în materie penală⁴. O dispoziție similară o întâlnim și în disp. art 3 paragraful 1 din Convenția Uniunii Europene privind asistența judiciară în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene din 29 mai 2000. Pornim de la premisa că decizia privind factorul timp în care trebuie dispuse și aduse la îndeplinire măsurile asigurătorii cântărește cel mai greu în economia dosarului: dacă măsurile asigurătorii sunt instituite prea devreme, există riscul ca infractorului să îi poată fi dezvăluită derularea procedurilor și să ceseze bunurile sau activitățile în cadrul cărora manageriază produsul infracțiunii. Cel mai adesea, aceasta se întâmplă atunci când se dispun unele mijloace de supraveghere tehnică, precum percheziții, interceptări, sau când se desfășoară anumite acte procesuale precum audierea martorilor, emiterea unor ordine de arestare, aducerea la cunoștință a învinuirii, emiterea unor ordine de confiscare⁵. Pe cale de consecință, vor

⁴ A se vedea art.1 paragraf 3 din Protocol

⁵ Jean-Pierre Brun, Clive ScottKevin, M. Stephenson, Larissa Gray, *Asset Recovery Handbook: A Guide for Practitioners*, Washington, 2011, p.85;

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				deveni dificil de înfăptuit alte activități procesuale privind strângerea dovezilor privind contribuția altor participanți la mecanismul infracțional, punerea sub supraveghere a conturilor bancare sau a identificării tuturor tipologiilor infracționale ⁶ .
31.	Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție	Art. 265 Mandatul de aducere ”(2) Suspectul sau inculpatul poate fi adus cu mandat de aducere, chiar înainte de a fi fost chemat prin citație, dacă această măsură se impune în interesul rezolvării cauzei.”	La articolul 265, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Suspectul sau inculpatul poate fi adus cu mandat de aducere, chiar înainte de a fi fost chemat prin citație, dacă acesta este cercetat pentru săvârșirea uneia din infracțiunile la care face referire art. 223 alin. (2) sau există una din situațiile enumerate la art. 223 alin. (1)”. PSD, ALDE	<i>APR solicită respingerea amendamentului deoarece situația care ar putea impune aducerea cu mandat a suspectului sau a inculpatului nu trebuie să fie condiționată de natura infracțiunii, ci de persoana acestuia (riscul de a se sustrage, de a împiedica desfășurarea urmăririi penale), de împrejurările cauzei, etc.</i> <i>De asemenea, potrivit art. 131 alin. 1 din Constituția României: În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Astfel, constată că rolul Ministerului Public ar fi diminuat, nemaiputând apăra ordinea de drept și drepturile și libertățile cetățenilor, aici fiind incluse și drepturile persoanelor vătămate.</i>
32.	Art. 6 din Directivă –	ART. 267 - Accesul la bazele electronice de date	La art. 267, alin. (2) se modifică și va avea următorul cuprins:	<i>APR solicită respingerea amendamentului.</i>

⁶ Jean-Pierre Brun, Clive ScottKevin, M. Stephenson, Larissa Gray, *Asset Recovery Handbook: A Guide for Practitioners*, Washington, 2011, p.85;

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	sarcina probei și egalitatea de arme	(1) În vederea realizării procedurii de citare, a comunicării actelor de procedură sau a aducerii cu mandat la desfășurarea procedurilor, procurorul sau instanța au drept de acces direct la bazele electronice de date deținute de organele administrației de stat. (2) Organele administrației de stat care dețin baze electronice de date sunt obligate să colaboreze cu procurorul sau cu instanța de judecată în vederea asigurării accesului direct al acestora la informațiile existente în bazele electronice de date, în condițiile legii.	(2) Organele administrației de stat care dețin baze electronice de date sunt obligate să colaboreze cu procurorul sau cu instanța de judecată în vederea asigurării accesului direct al acestora la informațiile existente în bazele electronice de date, în scopul comunicării actelor de procedură sau a aducerii cu mandat la desfășurarea procedurilor, în condițiile legii. Este interzis organelor administrației de stat să furnizeze date și informații din bazele electronice de date la care părțile, experții parte sau avocații părților nu au asigurat accesul, pentru garantarea principiului egalității de arme.” PSD, ALDE	Prin modificarea art. 267 alin. 2 Cod procedură penală, procurorii vor fi privați de un instrument indispensabil în investigarea infracțiunilor și anume accesul rapid la informații pentru a putea acționa eficient pentru descoperirea faptelor. Trebuie menționat că orice instituție este obligată să comunice organelor de urmărire penală orice informații necesare în cadrul unei anchete, iar prin accesul la bazele de date crește doar viteza de reacție pentru identificarea rapidă a autorilor unei infracțiuni. Nu poate fi condiționat accesul procurorului și al polițistului la instrumente investigative de acordarea aceluiași drept și autorilor infracțiunilor. Dreptul la apărare presupune garanții pentru persoana cercetată, nu eliminarea instrumentelor la care are acces organul de urmărire penală, pentru a-l împiedica să descopere infracțiunile săvârșite; De asemenea, considerăm că dreptul la apărare și egalitatea armelor sunt asigurate prin posibilitatea ca suspectul/inculpatul și apărătorul acestuia să ia cunoștință de datele astfel obținute și, în cazul în care consideră necesar, prin solicitarea de probe suplimentare, iar aceste garanții se regăsesc deja în Codul de procedură penală Textul de lege nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343, fiind mai degrabă o măsură care încalcă prezumția

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				<i>de nevinovăție deoarece îl prezumă pe cel indicat în plângere ca fiind deja vinovat.</i>
33.	Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție, dreptul la apărare	Art. 305 Începerea urmăririi penale ”(1) Când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege, organul de urmărire penală dispune începerea urmăririi penale cu privire la fapta săvârșită ori a cărei săvârșire se pregătește, chiar dacă autorul este indicat sau cunoscut.”	La articolul 305, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: „(1) Când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege și se constata că nu exista vreunul dintre cazurile care împiedică exercitarea acțiunii penale prevăzute la art. 16 alin. (1) și sunt indicate numele persoanelor ce se presupune că ar fi săvârșit infracțiunea ce face obiectul sesizării, organul de urmărire penală dispune obligatoriu începerea urmăririi penale cu privire la faptă și făptuitori. Toate probele administrate în această perioadă, fără respectarea acestor condiții sunt nule absolut și nu pot fi utilizate împotriva persoanei a cărei identitate era indicată la data administrării lor.” PSD, ALDE	<i>APR solicită respingerea amendamentului pentru următoare motive: 1. Se va ajunge la situați în care majoritatea persoanelor „indicate în actele de sesizare,, să devină, în mod automat, suspecți cu consecințe asupra imaginii persoanei ori a statutului acesteia. Simpla plângere a unei persoane va duce la dobândirea calității de suspect, fără administrarea unor alte mijloace de probă. Formularea unei acuzații împotriva unei persoane nu reprezintă o formă de garantare a dreptului la apărare; 2. Ar putea fi folosită ca mijloc de îndepărtare a unor magistrați din dosarele în care lucrează. Astfel, printr-o simplă plângere penală a uneia dintre părți se va începe urmărirea penală față de acel magistrat care va deveni incompatibil. În legătură cu acest aspect dorim să subliniem faptul că se pot contura temerile semnalate de APR în legătură cu înființarea Secției speciale; 3. În același timp, considerăm că aprecierile „privind scopul organelor de urmărire penală de a provoca ori de a preconstitui probe cu rea credință,, intră în competența judecătorului de cameră preliminară. O asemenea reglementare ar reduce semnificativ rolul judecătorului de</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				cameră preliminară. Sancțiunea nulității absolute nu se justifică; 4. Textul de lege propus se dovedește a conține inexactități juridice (începerea urmăririi penale față de făptuitor; nu se corelează cu dispozițiile propuse în vederea modificării art. 307 alin. 1 Cpp); 5. Modificarea încalcă art. 1 alin 3 si 5 din Constituție atata vreme cat atribuirea calității de suspect reprezintă o notificare oficială cu privire la o acuzație in materie penala (jurisprudenta CCR si CEDO). 6. Modificarea este contrara si jurisprudenței ICCJ, care a retinut in mai multe rânduri ca procurorul este singurul care poate aprecia asupra acuzării unei persoane si asupra suficienței probatoriului pentru a formula o acuzație.
34.	Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție, dreptul la apărare	Art. 305 Începerea urmăririi penale (1) Când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege, organul de urmărire penală dispune începerea urmăririi penale cu privire la fapta săvârșită ori a cărei săvârșire se pregătește, chiar dacă autorul este indicat	La articolul 305, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins: „(1 ¹) În toate celelalte situații, altele decât cele menționate la alin. (1) organul de urmărire penală dispune începerea urmăririi penale cu privire la faptă. În termen de maxim 1 an de la data începerii	APR solicită respingerea amendamentului pentru următoare motive: 1. Soluția propusă de inițiator constiuie o inovație, deoarec se creează un nou caz de clasare a cauzelor înlăturând răspunderea penală. În practica judiciară sunt numeroase cazurile în care administrarea unor probe presupune trecerea unei perioade de timp (a se vedea cazul Colectiv, sau situții în care probele se obțin prin comisie rogatorie), care nu

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		sau cunoscut.	urmăririi penale cu privire la faptă organul de urmărire penală este obligat să procedeze fie la începerea urmăririi penale cu privire la persoană, dacă sunt îndeplinite condițiile legale pentru a dispune aceasta măsură, fie la clasarea cauzei” PSD, ALDE	<i>poate fi imputabilă niciunui participant la desfășurarea procesului penal. Iar în multe dosare penale stabilirea calității de suspect pentru o persoană se va face doar în urma administrării unor probe de durată; 2. Deficitul major de personal în rândul organelor de urmărire penală și lipsa resurselor materiale constituie cauze obiective care duc la creșterea duratei procesului penal; 3. Având în vedere situația dosarelor penale existentă la această oră în fază de urmărire penală, adoptarea acestui amendament ar duce la clasarea automată a sute de mii de dosare. 4. Prin modificarea asta se ignora dreptul victimelor de a avea ele însele parte de o procedura echitabilă. Iar dacă e vorba de art 2 din CEDO, iar dosarul este cu AN, modificarea poate fi echivalentă cu încălcarea de către stat a obligațiilor de la art. 2 din Convenție. 5. În fine, stabilirea unei durate maxime de soluționare a cauzei nu se justifică în condițiile în care sub aspect procesual este deja reglementat remediul contestației privind durata procesului, iar sub aspect material este reglementată prescripția răspunderii penale.</i> Argumentele expuse la punctul anterior sunt valabile și aici.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
35.	Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) Directivă – sarcina probei, Dreptul la apărare Art. 7 Convenție – acuzatie clară și precisă, art. 6 Convenție – dreptul la un proces echitabil	Art. 307 Aducerea la cunoștință a calității de suspect Persoanei care a dobândit calitatea de suspect i se aduc la cunoștință, înainte de prima sa audiere, această calitate, fapta pentru care este suspectată, încadrarea juridică a acesteia, drepturile procesuale prevăzute la art. 83, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.	Art. 307 se modifică și va avea următorul cuprins: ”Art. 307 - Aducerea la cunoștință a calității de suspect (1) Persoanei care a dobândit calitatea de suspect i se aduc la cunoștință, înainte de prima sa audiere, această calitate, fapta pentru care este suspectată, cu descrierea tuturor elementelor constitutive ale acesteia și a probelor din care rezultă săvârșirea faptei, încadrarea juridică a acesteia, drepturile procesuale prevăzute la art. 83, încheindu-se în acest sens un proces-verbal. Lipsa acestor elemente atrage nulitatea absolută a actului de aducere la cunoștință a calității de suspect. (2) Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 305 alin. (1) și persoana față de care există bănuiala rezonabilă este cunoscută, organul de urmărire penală va aduce la cunoștință, de îndată, calitatea de suspect, sub sancțiunea nulității absolute a tuturor actelor de urmărire penală efectuate cu	<i>APR solicită respingerea amendamentului pentru următoare motive: 1. În motivarea introducerii acestui text de lege se vorbește de „evitarea unor acuzații informale”, în condițiile în care inițiatorul dorește modificarea art. 305 Cpp în sensul dobândirii calității de suspect doar pe baza unei plângeri penale; 2. În ceea ce privește modificarea alin. 2 constatăm faptul că inițiatorul amendamentului dorește ca organele de urmărire penală să-l înștiințeze pe suspect înainte de efectuarea oricărui act în cadrul procesului penal(percheziție, interceptări, flagrant, etc). 3. Desi se motivează ca ar exista "abuzuri", nu se indica niciun act judiciar sau hotarare judecătorească definitivă in care sa se fi constatat astfel de abuzuri. Prin modificările art 305 si 307 se mai neagă posibilitatea organelor de up de a efectua activități investigative in condiții de confidențialitate, folosirea de investigatori si metode speciale de investigație in cazul infracțiunilor dintre cele mai grave aflate in curs de săvârșire (de crima organizata, de corupție, in grupuri organizate). Aducerea la cunoștință a calității de suspect a persoanei mentionate neagă deci dreptul statului de a asigura aflarea adevărului si</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			încălcarea acestei prevederi față de aceasta după aflarea identității persoanei.” PSD, ALDE	<i>se bazează pe o gravă confuzie între faza de urmarire penala si faza de judecata.</i> <i>4. De asemenea, se neagă caracterul confidential, necontradictoriu si nepublic al up, menită sa garanteze aflarea adevărului. 5. Modificările legislative mai evidențiază si o necunoaștere a instituției "dreptului la apărare", care înseamnă posibilitatea oferită acuzatului de a răspunde în mod corespunzător acuzației, nu de a împiedica aflarea adevărului si formularea acuzației.</i>
36.	Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) Directivă – sarcina probei, Dreptul la apărare Art. 7 Convenție – acuzație clară și precisă, art. 6 Convenție – dreptul la un proces echitabil	Art. 335 Reluarea în caz de redeschidere a urmăririi penale ”(1) Dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția constată, ulterior, că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea, infirmă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale. Dispozițiile art. 317 se aplică în mod corespunzător.	La art. 335, alin. (1) se modifică și va avea următorul cuprins: ”(1) Dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția constată că au apărut fapte sau împrejurări noi din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea ulterior, dar nu mai târziu de 6 luni de la data la care a luat cunoștință de apariția faptei sau împrejurării noi, infirmă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale. Dispozițiile art. 317 se aplică în mod corespunzător. Redeschiderea este supusă confirmării, potrivit alin. (4).”	<i>APR solicită respingerea acestui amendament.</i> <i>Prin modificarea art. 335 Cod procedură penală, o soluție inițială de clasare nu va mai putea fi infirmată după 6 luni, chiar dacă ar apărea probe noi care ar dovedi că persoana a săvârșit în realitate infracțiunea pentru care a fost cercetată. Există numeroase situații în care sunt descoperite noi mijloace de probă după dispunerea unei soluții de clasare în cauze care vizează infracțiuni dintre cele mai grave, însă autorii acestor fapte nu vor mai putea fi trași la răspundere penală.</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			PSD, ALDE	
37.			La articolul 542 după aliniatul (1) se introduce un nou alin. (1¹), cu următorul cuprins: „(1¹) Fapta persoanei care cu rea-credință sau gravă neglijență a comis una din acțiunile care au condus la situația generatoare de daune constituie abuz în serviciu și se pedepsește conform art. 297. alin. (1).” UDMR	<i>APR solicită respingerea acestui amendament.</i> <i>Introducerea art. 542 alin. 1¹ Cod procedură penală reglementează o nouă formă a infracțiunii de abuz în serviciu, doar pentru magistrați și incriminează inclusiv săvârșirea faptei din culpă indiferent de natura obligației încălcate. Această formă a infracțiunii de abuz în serviciu reprezintă o discriminare evidentă față de toate celelalte categorii sociale care sunt sancționate doar dacă acționează cu intenție și doar dacă încalcă prevederi dintr-o lege.</i>
38.		Art. 542: Acțiunea în regres (1)În cazul în care repararea pagubei a fost acordată potrivit art. 541, precum și în situația în care statul român a fost condamnat de către o instanță internațională pentru vreunul dintre cazurile prevăzute la art. 538 și 539, acțiunea în regres pentru recuperarea sumei achitate poate fi îndreptată împotriva persoanei care, cu	La articolul 542 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: „(1) În cazul în care repararea pagubei a fost acordată potrivit art. 541, precum și în situația în care statul român a fost condamnat de către o instanță internațională pentru vreuna dintre cauzele prevăzute la art.4, art.538 și art. 539, acțiunea în regres pentru recuperarea sumei achitate trebuie	<i>APR solicită respingerea acestui amendament.</i> <i>Modificarea art. 542 Cod procedură penală introduce o răspundere obiectivă a magistratului, în toate situațiile, pentru că acțiunea în regres nu mai este condiționată de dovedirea relei credințe sau a gravei neglijențe, așa cum este în reglementarea actuală</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		rea-credință sau din culpă gravă, a provocat situația generatoare de daune sau împotriva instituției la care aceasta este asigurată pentru despăgubiri în caz de prejudicii provocate în exercițiul profesiei.	îndreptată împotriva persoanei care a provocat situația generatoare de daune.” UDMR	

AMENDAMENTE ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA

Transpunerea directivei (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 09.03.2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale.

CODUL PENAL Legea nr. 286/2009

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
1.	Art. 3 și 6 alin. (2) Directivă – prezumția de nevinovăție și sarcina probei	Art. 268 - Inducerea în eroare a organelor judiciare ”Sesizarea penală, făcută prin denunț sau plângere, cu privire la existența unei fapte prevăzute de legea penală ori în legătură cu săvârșirea unei asemenea fapte de către o anumită persoană, cunoscând că aceasta este nereală, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă”	La art. 268 alineatul (1) <u>se modifică</u> și va avea următorul cuprins: ”(1) Sesizarea penală mincinoasă , făcută prin denunț sau plângere, cu privire la existența unei fapte prevăzute de legea penală ori în legătură cu săvârșirea unei asemenea fapte de către o anumită persoană, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 5 ani.” PSD, ALDE	<i>APR solicită respingerea acestui amendament. Modificarea alin. 1 al art. 268 este de natură să aducă atingere gravă prezumției de nevinovăție prin înlocuirea unui element subiectiv de probat cu unul obiectiv, în raport cu care atitudinea subiectivă a făptuitorului nu are nicio relevanță. Concret, în textul în vigoare este esențială pentru stabilirea vinovăției făptuitorului, evaluarea bunei/relecredințe a acestuia cu privire la cele susținute în denunț sau plângere. Dacă făptuitorul cunoaște caracterul nereal al celor susținute, comite infracțiunea de</i>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				<i>inducere în eroare a organelor judiciare. Dacă, din contră făptuitorul susține în mod eronat cele menționate în denunț/plângere, dar este de bună-credință el având convingerea sinceră asupra valorii de adevăr a celor relatate, nu comite infracțiunea.</i> <i>Potrivit modificărilor, evaluarea comiterii faptelor nu se va mai face analizând buna sau reau-credință a făptuitorului, probându-se dacă a cunoscut caracterul nereal al celor susținute, ci evaluarea va viza un element obiectiv, extrinsec posibilităților făptuitorului de a aprecia și anume - adevărul obiectiv – adică realitatea de fapt astfel cum aceasta va putea fi dovedită în proces și nu cum o percepea făptuitorul la momentul denunțului. Odată cu propunerile de modificare, sesizarea penală va putea fi apreciată ca „mincinoasă,, prin raportare la adevărul obiectiv.</i> <i>În mod vădit, conținutul textului lipsește de consistență logică titlul marginal – Inducerea în eroare a organelor judiciare de vreme ce nu va mai conta propriu-zis <u>inducerea în eroare</u>comisă de făptuitor, ci valoarea de adevăr a celor afirmate de acesta prin raportare la adevărul obiectiv.</i> <i>Modificare dorește să descurajeze aplicarea dispozițiilor speciale de procedură penală în raport cu care denunțătorul, pentru colaborarea sa cu organele judiciare, este recompensat cu</i>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				diminuarea pedepsei aplicate pentru faptele săvârșite. Această „stimulare,, a unor persoane implicate în comiterea de infracțiuni grave, de cele mai multe ori comise în participație constituită – grup infracțional organizat, dar și trafic de persoane, trafic de droguri etc. este de natură de a fractura funcționalitatea firească a unor elemente de procedură penală, „clasice,, în ce privește faptele din sfera criminalității organizate. În observațiile făcute de parlamentari se poate constata neînțelegerea conținutului constitutiv al infracțiunii, făcându-se o precizare eronată cu privire la elementul subiectiv - Or, cele mai multe delațiuni nu sunt făcute cu intenția directă de a face rău denunțatului, ci mai degrabă pentru obținerea unei situații juridice favorabile pentru denunțator, dată fiind abordarea organelor de urmărire penală, care ”oferă” diverse avantaje celor care recurg la astfel de gesturi., (A se vedea observațiile pct. 1 cu privire la Art. 268 CP). În realitate, intenția cu care se comite infracțiunea privește urmărirea sau doar acceptarea consecințelor faptelor sale de către făptuitor cu privire la valoarea protejată prin normă – înfăptuirea justiției...
2.	Art. 3 și 6 alin. (2) Directivă – prezumția de	Art. 273 - Mărturia mincinoasă ”(1) Fapta martorului care, într-	La articolul 273, după alin. (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:	APR solicită respingerea acestui amendament. Modificarea art. 273 Cod procedură penală dezincriminează practic

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
	nevinovăție și sarcina probei	o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură în care se ascultă martori, face afirmații mincinoase ori nu spune tot ce știe în legătură cu faptele sau împrejurările esențiale cu privire la care este întrebat se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă. (2) Mărturia mincinoasă săvârșită: a) de un martor cu identitate protejată ori aflat în Programul de protecție a martorilor; b) de un investigator sub acoperire; c) de o persoană care întocmește un raport de expertiză ori de un interpret; d) în legătură cu o faptă pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață ori închisoarea de 10 ani sau mai mare se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani. (3) Autorul nu se pedepsește dacă își retrage mărturia, în cauzele penale înainte de	”(4) Nu constituie infracțiune refuzul de a face declarații prin care persoana se auto-incriminează, refuzul de declara în sensul solicitat de organele judiciare, modificarea declarației care a fost dată prin exercitarea unor presiuni de orice fel asupra martorului și nici simpla divergență de mărturii în cadrul unui proces, dacă nu există probe directe din care să rezulte caracterul mincinos și de rea-credință, al acestora.” PSD, ALDE	<i>infracțiunea de mărturie mincinoasă, cu efect inclusiv asupra tuturor cauzelor aflate pe rol având ca obiect această infracțiune</i>, prin aplicarea principiului legii penale mai favorabile. Va fi extrem de dificilă, chiar imposibilă aflarea adevărului, în condițiile în care martorii vor ști că pot minți fără să aibă nicio consecință, având impunitate. Introducerea unor cauze speciale de nepedepsire – alin. 4 presupune mai multe ipoteze. Nu constituie infracțiune: a) <u>refuzul de a face declarații prin care persoana se auto-incriminează</u> – prevederea este superfluă, chestiunea fiind tratată exhaustiv în doctrină și însușită de jurisprudența națională. Mai mult, jurisprudența CEDO este pe deplin lămuritoare cu privire la faptul că o persoană audiată în calitate de martor (implicat în săvârșirea infracțiunii cu privire la care este audiat) face afirmații mincinoase, nu spune tot ce știe sau nu răspunde la împrejurări esențiale nu comite infracțiunea de mărturie mincinoasă pentru că în caz contrar, ar trebui să se auto-incrimineze, fapt de natură să aducă atingere prezumției de nevinovăție și dreptului la un proces echitabil. b) <u>refuzul de (a) declara în sensul solicitat de organele judiciare</u> – nu se înțelege sensul ipotezei și limitele

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		reținere, arestare ori de punerea în mișcare a acțiunii penale sau în alte cauze înainte de a se fi pronunțat o hotărâre ori de a se fi dat o altă soluție, ca urmare a mărturiei mincinoase		<i>acesteia. Dacă organul judiciar solicită anumite clarificări din partea martorului, refuzul nejustificat (nu pentru a evita auto-incriminarea) ar face imposibilă o confruntare sau o completare a mărturiei inițiale, după ce organele judiciare au descoperit noi amănunte cu privire la comiterea faptei. Obligația civică de a depune mărturie și a spune tot ce știe ar fi lăsată la latitudinea martorului, iar justiția nu ar mai putea să își îplinească rolul de serviciu public.</i> <i>c) <u>modificarea declarației care a fost dată prin exercitarea unor presiuni de orice fel asupra martorului.</u> Și această ipoteză are caracter superfluu, întrucât dacă o anumită declarație ar fi obținută prin exercitarea de presiuni asupra martorului, ar opera oricum cauza de impunitate generală - constrângerea.</i> <i>d) <u>și nici simpla divergență de mărturii în cadrul unui proces, dacă nu există probe directe din care să rezulte caracterul mincinos și de rea-credință, al acestora.</u> Această cauză de impunitate ar lipsi de eficiență însăși infracțiunea de mărturie mincinoasă nu pentru că nu ar exista elementele constitutive ale laturii obiective și subiective, ci pentru lipsa unor probe <u>directe</u> care să confirme caracterul de rea-credință a</i>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				<i>mărturiilor divergente.</i> <i>Pe cale de consecință, apreciez că o astfel de cauză de impunitate ar înfrânge principiul egalității în fața legii, creând incriminări în raport cu care probele admisibile ar trebui să aibă un grad mai rafinare – admițându-se doar probele directe.</i>
3.	Art. 3 și 4 din Directivă – prezumția de nevinovăție, referirile publice la vinovăție	Art. 277 - Compromiterea intereselor justiției (1) Divulgarea, fără drept, de informații confidențiale privind data, timpul, locul, modul sau mijloacele prin care urmează să se administreze o probă, de către un magistrat sau un alt funcționar public care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției, dacă prin aceasta poate fi îngreunată sau împiedicată urmărirea penală, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă. (2) Dezvăluirea, fără drept, de mijloace de probă sau de înscrisuri oficiale dintr-o cauză penală, înainte de a se dispune o soluție de netrimitere	Alineatul (2) al articolului 277 se modifică și va avea următorul cuprins: ”(2) Dezvăluirea către o persoană care nu are legătură cu soluționarea unei cauze penale de informații, date, mijloace de probă sau de înscrisuri oficiale, înainte de a se dispune o soluție de netrimitere în judecată ori de soluționare definitivă a cauzei, de către un magistrat sau un alt funcționar public care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.” PSD, ALDE	<i>APR solicită respingerea acestui amendament.</i> <i>Modificarea ce vizează alin .2 prin <u>renunțarea la caracterul dezvăluirilor – „fără drept”, sau cu drept, rămânând fără relevanță penală.</u></i> <i>Se poate pune în discuție atingerea adusă libertății de exprimare, de vreme ce agentul statului nu mai are dreptul să evalueze dacă oferirea unor informații poate fi făcută cu drept. Această evaluare pune în discuție excluderea posibilității de a cântări dreptul de informare al societății vs. dreptul la propria imagine și însăși libertatea de exprimare.</i> <i>Inclusiv Directiva prevede la art. 4 alin. 3 următoarele:</i> <i>(3) Obligația prevăzută la alineatul (1) de a nu se referi la persoane suspectate sau acuzate ca și cum ar fi vinovate nu împiedică autoritățile publice să difuzeze informații în mod public privind procedurile penale atunci când acest lucru este strict necesar din motive legate de ancheta penală sau în interes public.</i>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		în judecată ori de soluționare definitivă a cauzei, de către un funcționar public care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă. (3) Dezvăluirea, fără drept, de informații dintr-o cauză penală, de către un martor, expert sau interpret, atunci când această interdicție este impusă de legea de procedură penală, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă. (4) Nu constituie infracțiune fapta prin care sunt divulgate ori dezvăluite acte sau activități vădit ilegale comise de autorități într-o cauză penală.		
4.	Art. 3 și 4 din Directivă – prezumția de nevinovăție, referirile publice la vinovăție		După alineatul (3) al articolului 277 se introduc 3 noi alineate, alineatele (3¹) și (3²) cu următorul cuprins: (3¹) Transmiterea în orice mod de informații cu privire la îndeplinirea	<i>APR solicită respingerea acestui amendament.</i> <i>În ce privește art. 277 alin. 3¹</i> <i>Nu se înțelege prea clar conținutul constitutiv al infracțiunii.</i> <i>Se poate considera că se aduce atingere libertății de exprimare și dreptului de a fi</i>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
			unor acte de procedură în cauzele aflate în curs de cercetare penală la organele de urmărire penală de către un procuror sau un alt funcționar public, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani. (3²) Fapta funcționarului de a face declarațiile publice sau de a redacta acte oficiale în care să facă referire la vinovăția unei persoane în afara celor efectuate în cadrul urmăririi penale ori în cadrul judecării cauzei, înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive de condamnare se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 1 an sau cu amendă. PSD, ALDE	<i>informat în legătură cu chestiuni ce țin de interesul public.</i> <i>În ce privește art. 277 alin. 3²</i> <i>Se constată că primează dreptul persoanei cu privire la care se efectuează o anchetă împotriva interesului societății. Directiva 343/2016 nu face referire la asemenea dispoziții.</i>
5.	Art. 3 și 6 alin. (2) Directivă – prezumția de nevinovăție și sarcina probei	Art. 283 - Represiunea nedreaptă ”(1) Fapta de a pune în mișcare acțiunea penală, de a lua o măsură preventivă neprivativă de libertate ori de a trimite în judecată o persoană, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 3	La art. 283 alineatele (1) și (2) <u>se modifică</u> și va avea următorul cuprins: ”(1) Fapta de a pune în mișcare acțiunea penală, de a lua o măsură preventivă neprivativă de libertate ori de a trimite în judecată o persoană, știind sau acceptând că este nevinovată, se pedepsește cu	<i>APR solicită respingerea acestui amendament.</i> <i>Modificarea art. 283 alin. 1 și alin. 2 CP prin inserarea cuvântului ACCEPTAND va duce la abuzuri atât împotriva judecătorilor cât și împotriva procurorilor. Plecând de la prevederile art. 4 Cpp potrivit cărora cel arestat, reținut, trimis în judecată etc. beneficiază de prezumția de nevinovăție constatăm faptul că acest ACCEPTAND nu își are</i>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
		ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică. (2).Reținerea sau arestarea ori condamnarea unei persoane, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică”	închisoarea de la 1 an la 3 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.” (2).Reținerea sau arestarea ori condamnarea unei persoane, știind sau acceptând că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.” PSD, ALDE	<i>locul in modificarea propusa din moment ce inculpatul este prezumat nevinovat deci se poate accepta ca inculpatul este nevinovat.</i> <i>Aceasta modificare poate duce la trimiterea in judecata (art. 283 alin. 2 CP) a judecatorului care a arestat preventiv un inculpat, arestare ce poate nu va fi mentinuta in cale de atac a contestatiei, iar apoi inculpatul respectiv este achitat....</i> <i>La fel, prin analogie, se va intampla si cu procurorul care l-a trimis in judecata pe un inculpat pe baza de probe concludente, spre exemplu mai multe depozitii de martori, iar apoi martorii, fiind influentati de inculpatul respectiv, nu vor mai recunoaste cele anterior declarate la UP, sau dimpotriva, vor mai afirma si ca au fost constransi de organele de urmarire penale, ca nu e semnatura lor de pe declaratii etc.</i> <i>Modificare, care vizează extinderea formei de vinovăție cu care se poate comite infracțiunea de le intenția directă și la intenția indirectă, are un caracter vădit intimidant asupra magistratului, cerând o certitudine absolută asupra vinovăției unei persoane, ceea ce contravine cu însăși ideea prezumției de nevinovăție.</i> <i>De vreme ce un magistrat este obligat să strângă probe atât în sensul dovedirii vinovăției cât și al dovedirii nevinovăției,</i>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII
				<i>o astfel de modificare ar aduce atingere libertății magistratului de a își exercita liber atribuțiile profesionale.</i>